

45)

FREDERICO SPANHEMIO IOHANNES
COCCIJUS.

Vir Reverende et Clarissime, frater
et symysta in Christ. honoranda.

Quod opus tuum de Universalitate Gratie
oppositum censurę d. Mosi Amyraldi
in reser. tuas vel publici juris factum
nobiscum communicare dignatus es, gra-
tias debemus amplissimas, tua pro operę
Ecclęsticę fideliter narratę, tum pro exemplari
affectui, quo nos prosequaris. Ceterum
quum una a nobis iudicium nostrum de
eo negotio & Nova methodo, quam d.
Amyraldus proponit, etiam atq; etiam
expectaveris, volumus tunc in re fratrum
& amicorum deesse partib; atq; iuricio
totum opus a capite ad calcem, ~~quam primum~~
~~inter occupationes varias licet evolimus.~~
Animadvertimus in ~~hac opere~~ diligenter
singularem ~~et satisfactum~~ simplicit
doctissimi Amyraldi, cum insigni conju-
dam moderatione, ne quis ~~in animo~~
~~ipsi obiectum~~ quod prave affectu in
animo fratris exoriretur, qui iudicio
officeret. De tota autem re, quamquam
jam antea comperta est R. T. sententia
nostra, sit censurę. Phrases ~~quę~~
quędam non satis exanymata in
sermonib; cum veterum tum Recentiorum

Tua ~~ut~~
voluisti

Thrologorum reperiuntur, quae ex ana-
logia fidei et ipsorum principis potius
juxta ~~et~~ charitatis legem interprotandae erunt
quam prae intentionem usurpantem
eas ad enervandam analogiam fidei
adhibende. Inter eas est illa, Christus
pro omnibus & singulis mortuum esse
sufficienter. Quae verba, si ex pon-
tuo examinentur, idem significant,
quod alterum, efficaciter Christus per-
sum esse pro omnibus & singulis effica-
cer. Quod tamen negant illi, qui
non admittunt ii, qui illud dicunt
Quid enim est efficaciter mori pro ali-
quo, quam ut sponsorem alterius
hoc constitutum loco illigat penam
subire ad eum a penam liberandum
Et hoc ipsum in per periphrasim voca-
nat altera phrasim, qua dicitur suffi-
cienter mortuus pro omnibus. Eundem
hoc est, quam Christus sponsorem pro
dedit & la victimam (sive pro no est
vor) soluisse & penam sufficienter
luisse, ita ut nihil nec ad satisfaci-
nem nec ad meritum desit, quod iure
liberetur. Sed non hoc voluerunt
qui periphrasim eam primo potius
esse illud, Christum sic mortuum
esse, ut omnibus credentes, iure
sed & omnibus vocatis sufficiat illa mors,
cuius meritum ad obiectum fidei constituitur
sudam. Est enim Christus, & quidem
mortuus, arx Dei sufficiens ad salu-

quem per sum

legi deditur
Potest verificandum
ultimo die?

aliud

& faciat
fiant.

non modo

tem omnibus, qui confugiant ad illum. 79
Igitur ~~per~~ ~~per~~ per hanc personam sub
typo humanae auctoritatis non erat
enervanda veritas, qua secundum Scri-
pturam credimus. Ex quibus notum, gratia
Dei Patris & gratia hominis Iesu
Christi, qui aerno spiritu se obtulit
Patri, Christum Sponsorem & Caput
constitutum esse Ecclesiae suae, quod
est lumen promissionis: & secundum
hanc voluntatem sive sponsionem
Christus pro populo se dedit, & pro
mortem subiisse, sed in ultimam
obtulisse Patri, ut eam & ~~per~~ ~~per~~
fate illam liberaret a potestate
Diaboli & sibi in peculium asse-
reret. Quae voluntas sive
Sponsio licet non excludat, quod minus
verum esse Deus voluerit, quod ex
ea sponsione consequi her, & verissi-
mum est; min. quod omnis credens
servabitur, & ~~Ego alius Petrus,~~
~~Paulus, quis alius,~~ cui verbum
hoc salutis offertur, certissime
servabitur si credat: nihilominus,
vbi sponsionem aliquam vel in-
finitam vel conditionatam, &
ita voluntatem Dei Patris & Filii
de salute hominis infinitam
aut conditionatam fingere ab-
surdissimum patamus. Tantum
abest, ut praerogari possit spon-
sioni Christi pro Ecclesia voluntas

pleno effectu
atque eventu
+ per
fidem unientur,
ipso

quivis unus,

¶ qua Deus voluerit
omnes et singulos
per Christi satisfactionem,
pro ipsis sitis
iisdem omnibus et sin-
gulis sub eadem
conditione propositam,
servari, si credant:

+ vocatorum

Adi

¶ Ceteroquin Nos ut
uimus Dei decretum
creatum novimus, quo
ab aeterno decrevit omnia
ita fieri, quo modo fiunt
in tempore & quod vidit
quem ^{maxime} cum decore suo, ad ma-
nifestandas perfectiones
suas creaturam ad imagi-
nem suam facta vel
instauranda, facere posse,
approbavit; ita non facile
adducimur, ut discrepan-
tium decretum in multa & in
hunc aut vel illum ordi-
nem discloremus. quamquam
interim fateamur, totum decre-
tum Dei nos uno cogitatu
uno dicto a nobis exponere
sapissime autem quam volunta-
tem Dei ad hunc vel illum actum
referimus, supponenda ^{est} volun-
tate aliquando actus precedenti,
aliquando & consequentis. proinde
et ipsam commixto exprimit.

universalis sive indefinita & con-
ditionata, ut ~~quod~~ nullam nisi
definitam & absolutam de salute
seminis Christi dati voluntatem nos
ex scriptura didicisse profiteamur
idque omne, quod indefinitis &
conditionalis propositionibus in Scrip-
turis & secundum Simplicius de omni-
bus vel ad singulos, diuiter vel
dici potest, a nihil sit nisi
verissimum divini consilii con-
spectarium; quod voluntas dicitur
quia deus vult vera esse omnia
decreta & verbi sui conspectaria
quod autem in scripturis legitur
Christum esse pro omnibus, vel
mundo mortuum, miramur, quod
tam latere, id dici de ista omni-
do modo, quo & Abrahamo omni-
gentes in filios & heredes
mundi ex eadem data dicitur.
Nos quidem haec non potius
discedere, proinde loquendo
loquendo, sive loquendo
de fine in mortis Christi ulla
scripturis sic usurpant, ut non
significet substitutionem vicinam
particularis, a qua ^{substitutionem} Christus
agnus Dei tollens peccata
di. Quam substitutionem non pos-
sumus vulgare & ad reprobos exten-
dere, nisi & passionem Christi
& voluntatem illam, qua sancti-
ficamur, & gratiam Patris &

Fili, qua jurata est semini, vulgum.
Quare & phrasin illam, Christus est pro
hominibus mortuus, Ecclesiastico usque
ad homonymiam minime putamus
esse defectendam, quasi nolit, Chri-
stus est mortuus ex ea voluntate
ut mors ipsius non tantum electis
ad salutem sed et aliis ad magnam
utilitatem prodesset: vel sic, Christus
est mortuus cum ea voluntate, ut
esset Sufficienter ~~pro~~ ^{servator} omnibus
et singulis, si modo credant: Quasi
Salute conditionatam impetraverit
Christus, & non satisfactionem per
fidei donum vel sic; Christus est mortuus
cum ea voluntate, ut exaret verum
fidei ~~ab~~ omnibus exigenda obiectum.
Certe enim sumus tales naturae
phrasin & descriptionem cum in in-
terpretatione eius tum in Ecclesiastico
usu, magnas afferre tenebras mysterio
pietatis, & illis qui quaerunt Re-
gabur Turbulentiam probare.
Quo magis dolemus, d. Amyrallum,
quod nobis propter omnem expec-
tationem accidit, in illam partem
plus ~~per~~ nimis exorbitasse. nisi
hospitaretur in Ecclesia d. Amy-
raldi, & quancquam ex rectis
studio deberet, ^{quod} ~~per~~ omni evacu-
ato dubio per te copiosissime

ac huiusmodi

F. indiscriminabili

illagurandi innox-
os,

si voluit deus, ut

... (faint handwritten text at the top of the page)

... (faint handwritten text in the upper left margin)

... (faint handwritten text in the left margin)

... (faint handwritten text in the left margin)

et nervosissime ac manifestissime
= edocta est. docere. Quod si D. Amprato,
animadvertit (id quod animi
procamus) sane non infeliter
si in aciem progressum sibi gaudet
bit, ex qua victor erroris re-
deat. Veritas enim, a quocumque
doceamur, (Hanc docent autem)

Idcirco, nisi

quatenus ipsa est et esset, nostra est.

¶ fide atq; professi-
one

De cetero Deum precamur, ut
magis magisque tuum in illis
suis exaltat supra nos, legi
et nos in professione et veritate
et caritatis opere perficiat;
Dei vero Rm bono Eulo-
gie sufficit; — cui pro
officio et affectu omnium nostrorum
amorem & cultum deferimus.

absolutam

81
① At non videmus, quid ad declara-
tionem mysterii Redemptionis nostrae
faciat, ut quotiescumq; cogitamus
voluntatem Redimendi Ecclesiam
per Christum, toties simul cogitemus
et supponamus voluntatem
redimendi omnes & singulos sub
conditione. Nunc vero aliud est,
quod illud presupponi cogat. Nam
~~si quis velit~~
~~si velit~~ vocationem indiscrimin-
atam id requirit. Nam nec
vocatio omnium indiscriminata id exi-
git. cui sufficit, verum esse testi-
monium Dei de filio suo, quod
exstat 1. Joh. 5. constantis scilicet
patris. 1. Pater dedit Filium et vitam
quidem Ecclesiae. 2. In filio est
vera vita. 3. Qui credit in Filium
habet, et habet vitam. Sufficit, inquam,
ad fundendam indiscriminatam
vocationem veritas propositionis
hujus, illius Universalis, quae exstat Joh.
6: 40. Hae est voluntas Patris, ut
omnis videns Filium et credens in
eum, habeat vitam aeternam. Cuius
universalis verificatur in Semine
et promissio, tum illius hypo-
thetica, si fiduciam ad finem
firmam retinuerimus, participes
Christi faciemus. Atqui, ut

minimū
per fidem

quoad
eventum

